

17 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2019

† ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΕΛΩΝΟΥ ΚΑΙ ΦΑΡΙΣΑΙΟΥ

Θεοδώρου μεγαλομάρτυρος τοῦ Τήρωνος (†307). Μαριάμνης ἀδελφῆς τοῦ ἀποστόλου Φιλίππου (α' αἰ.), Μαρκιανοῦ καὶ Πουλχερίας τῶν εὐσεβῶν βασιλέων, Θεοστηρίκτου ὁσίου, Θεοδώρου νεομάρτ. τοῦ ἐν Μυτιλήνῃ (†1795).

Ἦχος πλ. α'. Ἐωθινὸν ε'.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος πλ. α' — Κε δ

Κε
Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ευ λο
γη με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ι ι ι ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Κε
Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ευ
λο γη με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ
ρι ι ι ι ου

Τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον.

Κε
Τ ον συ να ναρχον λο γον Πα τρι και Πνευ μα τι τον
εκ Παρ θε νου τε χθεν τα εις σω τη ρι αν η μων

α νυ μνη σώμεν πι στοι και προ σκυ νη σώμεν ὁ τι
 ηυ δο κη σε σαρκι α νελ θειν εν τω σταυ ρω και θα
 να τον υ πο μει ναι και ε γει ραι τους τεθ νε
 ω ω τας εν τη εν δο ξω α να στα σει αυ του

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

X^{Κε} αι ρε Πυ λη Κυ ρι ου η α δι ο δευ
 τος ^υχαι ρε τει χος και σκε ε πη των προσ τρε χον των εις
 Σε ^υχαι ρε α χει μα στε λι μην και α πει ρο γα με
 η τε κου σα εν σαρκι τον ποι η την σου και θε ον
^υπρε σβευ ου σα μη ελ λει πης υ περ των α νυ
 μνου ουν των και προ σκυ νουν των τον το κον σου ου ου
 ου ου

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις.
 Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

* * *

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος]

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος $\overset{\wedge}{\text{π}}\overset{\text{η}}{\text{}}\overset{\text{γ}}{\text{}}$ Κε ρ

T^{Κε} ον Σταυ ρον του Κυ ρι ου ε γκω μι α σώμεν την

τα φηνητην α γι αν υ υμνοις τι μη σω μεν και την
α να στασιν αυ του υ περδο ξα σω μεν ο τι συ νη
γει ρε νε κρους εκ των μνη μα των ως Θε ος σκυ λευ σας
κρα τος θα να του και ι σχυν δι α βο ο λου και
τοις εν Α δηφως α νε τει ει λε
Δόξα.

Κ^{Κε} υ ρι ε νε κρος προ ση γο ρευ θης ο νε κρω ω
σας τον θα να τον εν μνη μα τι ε τε θης ο κε
νω ω σας τα μνη μα τα α νω στρα τι ω ται τον τα
φον ε φυ λατ τον κα τω τους απ αι ω νος νε
κρου ου ους ε ξα νε στη σας παν το δυ να με
και α κα τα ληπτε Κυ υ ρι ε δο ξα α σοι
Και νυν. Θεοτοκίον.

Χ^{Κε} αι ρε α γι ον ο ρος και θε ο βα δι στον
χαι ρε εμ ψυ χε βα τε και α κα τα φλε κτε
ρε η μο νη προς Θε ον κο σμ γε φυ ρα η με τα
γου σα θνη τους προς την αι ω νι ον ζω ην χαι ρε α

κη ρα τε κο ο ρη η α πει ραν δρωστε κου ου
σα^{u q} την σω τη ρι αντων ψυ χων η η μων^{u q}

Μετά την β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Κ^{Κε} υ ρι ε με τα την τρι η με ρον σου α να στα
σιν και την των α πο στο ο λων προ σκυ νη σιν^{u q} ο Πε
τρος ε βο α σοι γυ ναι κες α πε τολ μη σαν κα
γω ω ω ε δει λι α σα^{u q} λη στης ε θε ο λο γη
σε κα γω ηρ νη σα μην σε^{u q} α ρα κα λε σεις με
του λοι που μα θη την^{u q} η πα λιν δει ξεις με α
λι ε α βυ θου^{u q} αλ λα με τα νο ουν τα με δε ξαι ο Θε
ος και σω σο ον με^{u q}

Δόξα.

Κ^{Κε} υ ρι ε εν με σω σε προ ση λω σαν οι πα
ρα νο μοι των κα τα δι κων^{u q} και λογ χη την πλευ ραν
σου ε ξε κεν τησαν ω ε λε η η μον^{u q} τα φην δε
κα τε δε ε ξω ο λυ σας Α δου τας πυ λας και α
νε ε ε στης τρι η με ρος^{u q} ε δρα μον γυ ναι κες

ι δει ειν σε και α πηγγει λαν α πο στο ο ο
 λους την ε γερ σιν υ περ υ ψου με νε Σω τηρ ον υ
 μνου σιν αγ γε λοι ευ λο γη με νε Κυ υ ρι ε δο
 ξα α σοι

Και νυν. Θεοτοχίον.

Aπει ρο γα με νυμ φη θε ο γεν νη τρι α
 η της Ευ αστην λυ υ πην χα ρο ποι η σα σα
 α νυ μνου μεν οι πι στοι και προ σκυ νου μεν σε ο τι
 α νη γα γες η μας εκ της αρ χαι ας α ρας και νυν δυ
 σω πει α πα αυ στως πα νυ μνη τε πα να γι ι
 α εις το σω θη ναι η μας

Εὐλογητάρια ἀναστάσιμα Θεοφάνους Βατοπαιδινού.

Ἦχος π̅ῆ̅ Κε ρ

Eυ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ο
 ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ
Tων α γγε λων ο δη η η μος κα τε πλα γη
 ο ρω ω ων σε εν νε ε κροι οις λο γι σθε

ε ε ε ντα^u τϑ θα να τϑ δε Σω ω ω τερ^{v'} την²²

ι σχυν κα θε λο ο ον τα^{v'} και συν ε ε αυ²²

τω ω τον Α δαμ ε γει ρα ντα⁶ και εξ^u

α δϑ παν τας ε λευ θε ρω ω σαν τα^u

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε^{v'} δι δα ξο ο²²

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σϑ^u

Τι τα μυρα συ μπα θως τοις δα ακρου σι^{v'} ω ω²²

μα α θη τρι αι κιο να α α α τε^u ο α στρα

πτων εν τω τα φω Α αγ γε λος^{v'} προ σε φθε εγ γε²²

ε το ταις μυ ρο φο ο ο ο ροις^u ι δε τε ε υ

μεις τον τα α φον και η σθη τε^u ο Σω τηρ

γαρ ε ξα νε ε ε στη τϑ μνη η μα τος^u

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε^{v'} δι δα ξο ο²²

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σϑ^u

Λι ι α αν πρω ι μυ ρο φο ροι ε εδ ρα μον

^{v'} προς το μνη η μα α σϑ θρη νο λο γϑ ϑ ϑ ϑ σαι^u
²²

αλλ ε πε στη προς αυ τας ο αγ γε λος και ει
ει ει ει πε²² θρη ν8 ο ο και ρο ος πε ε παυ ται
μη κλαι ε τε⁹ την α να στα σιν δε α πο
στο λους ει ει πα τε⁹

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε²² δι δα ξο ο
ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σ8⁹

Μυ ρο φο ροι γυ ναι αι αι κες με τα μυ ρων
ελ θ8 8 8 8 σαι²² προς το μνη η μα σ8 Σω
ω ω ω τε9 ε νη χων το αγ γε ε ε λ8 προς αυ
τας φθε γγο με ε ε ε ν8²² τι με τα α α νε κρων
τον ζω ω ν τα λο γι ζε σθε⁹ ως θε ος γαρ
ε ξα νε ε ε στη τ8 μνη η μα τος⁹

Δο ξα Πα τρι ι ι και Υι ω ω και αι Α γι ω
Πνευ μα τι⁹

Προ σκυ ν8 μεν Πα τε ε ε ρα και τον τ8 τ8
Υι ο ο ο ον τε²² και αι τω ω Α α γι ον Πνε

ε ε ευ μα^υ την Α γι αντρι α α α δα εν μι

α τη ου σι ι ι ι α^υ συν τοις Σε ε ε ρα

φι ιμ κρα α ζον τες το Α α γι ος Α γι

ος^υ Α γι ος ει Κυ υ ρι ε^υ

Κ αι νυ υ υν και α ει και εις τας αι ω ω

ω ω να ας τωων αι ω ω νων α μην^υ

Ζ ω ο δο την τε κς ς ς σα τον Α δαμ α

μαρ τι ι ι ι ας^υ ε ε λυ υ τρω ω σω Παρ θε

ε ε ε νε^υ χαρ μο νην δε τη Ε ε ευ α α ντι

λυ πης πα ρε ε ε εσ χες^υ ρευ σαν τα α α ζω

η ης ι ι θυ νε προς ταυ την δε^υ ο εκ

σς σαρκω θει εις Θε ος και α αν θρω πος^υ

Α λλη λς ι α Α λλη λς ς ι α^υ Α

λλη λς ι α α δο ο ξα σοι ο Θε

ος^υ

Τὸ τρίτον.

A λλη λϑ ι α A λλη λϑ ϑ ι α ^{ν'} ₂₂ A
 λλη λϑ ι ι α α δο ο ξα σοι ο Θε ^χ
 ο ο ο ο ος ^u ₉

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
 Ὅτι ηὐλόγηταί σου τὸ ὄνομα...
 * * *

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος πλ. α'.

Ἀγγελικῆ ὄρασει τὸν νοῦν ἐκθαμβούμεναι, καὶ θεϊκῆ ἐγέρσει τὴν
 ψυχὴν φωτιζόμεναι, αἱ Μυροφόροι τοῖς Ἀποστόλοις
 εὐηγγελίζοντο· Ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι, τὴν ἀνάστασιν τοῦ
 Κυρίου, συνεργοῦντος τοῖς θαύμασι, καὶ παρέχοντος ἡμῖν τὸ
 μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἦχος πλ. α'.
 Ἀντίφωνον Α'.

E ν τω θλι βε σθαι με δα βι τι κως α δω σοι Σω
 τη ηρμου ρυ σαιμου την ψυ χην εκ γλωσσης δο λι ι
 ι ι ας ^u ₉

T οισ ε ρη μι κοισ ζω η μα κα ρι α ε
 στι θε ι κω ε ε ρω τι πτε ρου μενοις ^u ₉ ^χ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
 μα τι ^u ₉ Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των
 αι ω νων α μην ^u ₉

A γι ω Πνευ μα τι πε ρι κρα τει ται παν τα
τα ο ρα τα τε ε συν τοις α ο ρα τοις αυ το κρα
τες γαρ ον της Τρι α αδος εν εστιν α ψε ε ε ε ευ
στωσ

Ἀντίφωνον Β

E ις τα ο ρη ψυ χη αρ θω μεν δευ ρο ε
κει ει σε ο θεν βο η η θει α η κει

Δ ε ξι α σου χειρ κα με χρι στε ι πτα με ε
νη σκαι ω ρι ας πα ση ης πε ρι φυ λα ξα τω

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των
αι ω νων α μην

A γι ω Πνευ μα τι θε ο λο γουν τες φω μεν
ει Θε ος ζω η ε ρως φως νους συ χρη στο ο της συ βα
σι λευ εις εις τους αι ω ω ω ω ω νας

Ἀντίφωνον Γ

E πι τοις ει ρη κο σι μοι εις τας αυ λας προ

σβω μεν Κυ ρι ι ου χα ρας πολλης πλησθει σευ χας α
να πε ε ε ε εμ πω

Επι οικον Δα βιδ τα φο βε ρα τε λε σι
ουρ γειται πυρ γαρ ε κει φλε ε γον α παντα αι σχρο ο
ο ο ον νουν

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των
αι ω νων α μην

Αγι ω Πνευ μα τι ζω αρ χι κη α ξι ι
α εξ ου παν ζω ον εμ ψυ χου ται ως εν Πα τρι
α μα τε και Λο ο ο ο ο γω

Προκείμενον.

Ανα στη θι Κυ ρι ε ο Θε ο ος μου ο τι
συ βα σι λευ εις εις τους αι ω νας

Στίχ. α. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλη καρδίᾳ μου,
διηγήσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Ανα στη θι Κυ ρι ε ο Θε ο ος μου ο τι

σὺ βασιλευεῖς εἰς τοὺς αἰῶνας^{u q}

Στίχ. β'. Εὐφρανθήσομαι καὶ ἀγαλλιάσομαι ἐν σοί, ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε.

Τὸ Τρίτον.

Α ναστηθὶ Κυριεοθεοοσμου^{v z} οτι

σὺ βασιλευεῖς εἰς τοὺς αἰῶνα αἰῶνας^{u q}

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Ἦχος Δι-θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυριον^e

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η^z πα σα τον

Κυ ρι ο ο ον^{χ Δ}

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεὺς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεὺς· Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἐωθινὸν Ε'

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (κδ' 12-35).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ὁ Πέτρος ἀναστάς ἔδραμεν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ παρακύψας βλέπει τὰ ὀθόνια κείμενα μόνα, καὶ ἀπῆλθε πρὸς

ἑαυτὸν θαυμάζων τὸ γεγονός. Καὶ ἰδοὺ δύο ἐξ αὐτῶν ἦσαν πορευόμενοι ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ εἰς κώμην ἀπέχουσαν σταδίου ἐξήκοντα ἀπὸ Ἱερουσαλήμ, ἣ ὄνομα Ἐμμαούς. Καὶ αὐτοὶ ὠμίλουν πρὸς ἀλλήλους περὶ πάντων τῶν συμβεβηκότων τούτων. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ὁμιλεῖν αὐτοὺς καὶ συζητεῖν καὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἐγγίσας συνεπορεύετο αὐτοῖς· οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ἐκρατοῦντο τοῦ μὴ ἐπιγνῶναι αὐτόν. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· Τίνες οἱ λόγοι οὗτοι οὓς ἀντιβάλλετε πρὸς ἀλλήλους περιπατοῦντες, καὶ ἐστε σκυθρωποί; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ εἷς, ᾧ ὄνομα Κλεόπας, εἶπε πρὸς αὐτόν· Σὺ μόνος παροικεῖς ἐν Ἱερουσαλήμ καὶ οὐκ ἔγνωσ τὰ γενόμενα ἐν αὐτῇ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις; Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ποῖα; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Τὰ περὶ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου, ὃς ἐγένετο ἀνὴρ προφήτης δυνατὸς ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ ἐναντίον τοῦ Θεοῦ, καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ, ὅπως τε παρέδωκαν αὐτόν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ἄρχοντες ἡμῶν εἰς κρίμα θανάτου καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν· ἡμεῖς δὲ ἠλπίζομεν ὅτι αὐτὸς ἐστὶν ὁ μέλλων λυτροῦσθαι τὸν Ἰσραήλ· ἀλλὰ γε σὺν πᾶσι τούτοις τρίτην ταύτην ἡμέραν ἄγει σήμερον, ἀφ' οὗ ταῦτα ἐγένετο. Ἀλλὰ καὶ γυναῖκες τινες ἐξ ἡμῶν ἐξέστησαν ἡμᾶς, γενόμεναι ὄρθριαι ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ μὴ εὑροῦσαι τὸ σῶμα αὐτοῦ ἦλθον, λέγουσαι καὶ ὀπτασίαν ἀγγέλων ἑώρακέναι, οἱ λέγουσιν αὐτόν ζῆν. Καὶ ἀπῆλθόν τινες τῶν σὺν ἡμῖν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ εὔρον οὕτω, καθὼς καὶ αἱ γυναῖκες εἶπον, αὐτόν δὲ οὐκ εἶδον. Καὶ αὐτὸς εἶπε πρὸς αὐτούς· Ὡ ἀνόητοι καὶ βραδεῖς τῇ καρδίᾳ τοῦ πιστεύειν ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐλάλησαν οἱ προφῆται! Οὐχὶ ταῦτα ἔδει παθεῖν τὸν Χριστὸν καὶ εἰσελθεῖν εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ; Καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ Μωϋσέως καὶ ἀπὸ πάντων τῶν προφητῶν, διηρμήνευεν αὐτοῖς ἐν πάσαις ταῖς γραφαῖς τὰ περὶ ἑαυτοῦ. Καὶ ἤγγισαν εἰς τὴν κώμην, οὗ ἐπορεύοντο, καὶ αὐτὸς προσεποιεῖτο πορρωτέρω πορεύεσθαι. Καὶ παρεβιάσαντο αὐτόν λέγοντες· Μείνον μεθ' ἡμῶν, ὅτι πρὸς ἐσπέραν ἐστὶ καὶ κέκλικεν ἡ ἡμέρα. Καὶ εἰσῆλθε τοῦ μείναι σὺν αὐτοῖς. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κατακλιθῆναι αὐτόν μετ' αὐτῶν, λαβῶν τὸν ἄρτον, εὐλόγησε, καὶ κλάσας ἐπεδίδου αὐτοῖς. Αὐτῶν δὲ διηνοιχθῆσαν οἱ ὀφθαλμοί, καὶ ἐπέγνωσαν αὐτόν· καὶ αὐτὸς ἀφαντος ἐγένετο ἀπ' αὐτῶν. Καὶ εἶπον πρὸς ἀλλήλους· Οὐχὶ ἡ καρδία ἡμῶν καιομένη ἦν ἐν ἡμῖν, ὡς ἐλάλει ἡμῖν ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ὡς διήνοιγεν ἡμῖν τὰς γραφάς; Καὶ ἀναστάντες αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ εὔρον συνηθροισμένους τοὺς ἑνδεκα καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς, λέγοντας· Ὅτι ἠγέρθη ὁ Κύριος ὄντως καὶ ὤφθη Σίμωνι. Καὶ αὐτοὶ ἐξηγοῦντο τὰ ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ὡς ἐγνώσθη αὐτοῖς ἐν τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

χ Δ

Ελε η μου ελε η σον με ο Θε ος κα τα
το με γα ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος των οι
κτιρω των σθ ε ξα λει ψον το α νο μη μα μθ

Επι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι
ας μθ και α πο της α μαρ τι ας μθ κα θα ρισον
με

Οτι την α νο μι αν μθ ε γω γι νω σκω και
η α μαρ τι α μθ ε νω πι ον μθ ε στι δι α παν
τος

Σοι μονω η η μαρ τον και το πο νη ρον ε
νω πι ον σθ ε ποι οι η σα ο πως αν δι και

ω θης εν τοις λογοις σου και νικησεν τω κρινεσθαι

σε

Ιδου γαρ εν ανομιαις σου νεληφθην και εν

αμαρτιαις εκισσησε με η μητηρ μου

Ιδου γαρ αληθειαν ηγαπησας τα α

δηλα και τα κρυφια της σοφιας σου εδηλωσας

μοι

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως.

Χ

Ιδου γαρ αληθεια

θειαν ηγαπησας τα αδηλα

και αιτα κρυφια τη η ηης σοοφι

ιασ σου εδηλωωωωσαα

ααας μοι οι οι

Ο α' χορός.

Εις πολλα εετη δεσποοτα

Χ

Ραντι εις μευσωπω και θαριστη ησο

μαι ^Δ πλυ νεις με και υ περ χι ο να λευκανθη σομαι ^ε

A κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευφρο
συ νην α γαλ λι α σονται ο στε α τε τα πεινω με

να ^ε

A πο σρεψον το προ σω πον σα α πο των α
μαρ τι ων μη ^Δ και πα σαςτας α νο μι ασ μη ε ξα λει

ψον ^ε

K αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι ο Θε
ος ^Δ και πνευ μα ευ θες εγ και νι σον εν τοις εγ κα τοις

μη ^ε

M η α πορ ρι ψης με α πο τσ προ σω πσ ^Δ και
το Πνευ μα στ ο α γι ον μη αν τα νε λης απ ε

μη ^Δ

A πο δος μοι την α γαλ λι α σιν του σω τη
ρι ου σα ^Δ και πνευ μα τι η γε μο νι κω στη ρι ξον

με ^ε

Δ ι δα ξω α νο μους τας ο δος ος ^Δ και α σε
βεις ε πι σε ε πιστρεψσ ^εσι

Ρ υ σαι με εξ αι ματων ο Θε ος ^Δ ο Θε ος της
σω τη ρι ι ας μα α γαλ λι α σε ται η γλωσσα μα την
δι και ο συ νησθ ^ε

Κ υ ρι ε τα χει λη μου α νοι ξεις ^Δ και το
στο μα μα α να γ γε λει την αι νεσινσθ ^ε

Ο τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε δω κα αν ^Δ
ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ δο κη σεις ^ε

Η υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε τριμ με νον ^Δ
καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην
ο Θε ος ^Δ ουκ ε ξου δε νω σει ^ε

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α σθ
την Σι ων ^Δ και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε ρσ
σα λημ ^Δ

Τ ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ

νης α να φο ραν και ο λο καυ τω μα τα

T ο τε α νοι σθ σιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον

σθ μο οσ χθς και ε λε η σον με ο Θε ος

Τῆ Ἁγία καὶ Μεγάλη Τεσσαρακοστῆ μετὰ τὸν ν' ψαλμόν.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι και Υι υι ω και Α

γι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι

T ης με τα νοι α α ας α νοι οι ξον μοι οι πν

υ λας ζω ο ο δο ο ο ο τα ορ θρι ζει γαρ

το ο ο πνευ μα α μθ προς να ο ον τον α γι ι

ο ο ο ον σθ να ον φε ρων τθ σω ματος ο

ο ο λο ον ε σπι λω ω με ε ε ε νον αλλ ως

οι κτιθ μων κα α α θα α α α ρον ε ε

ευ σπλα αγ χνω σθ ε ε λε ε ε ε ει

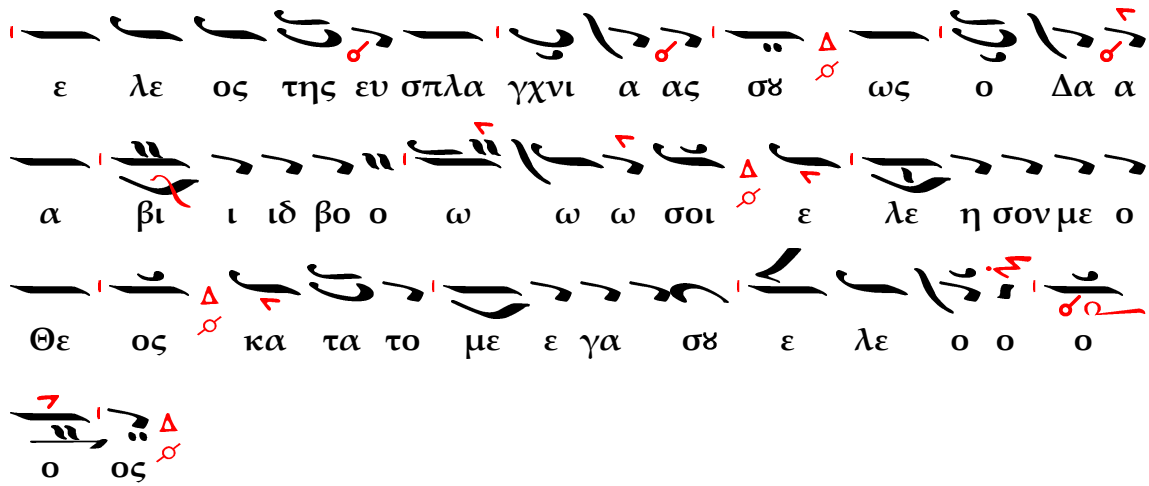
K αι νυ υν και α α ει και εις τθς αι ω νας

των αι αι ω ω ω ω νω ων α α μην

T^{Nη} ης σωτηρι ι α α ας ευθυ υ νον μοι οι
 τρι ι βας Θε ο ο το ο ο ο κε αισ
 χραι αις γαρ κα τε ε ερ ρυ πω ω σα την ψυ υ χη
 η ην α μα αρ τι ι ι ι αις ως ρα θυ μως
 τον βι ον μθ ο ο ο λο ο εκ δα πα α νη
 η η η σας ταις σαις πρε σβει αις ρυ υ υ
 σαι αι αι με πα α α ση ης α κα θα αρ
 σι ι ι ι ι ας

Ἦχος Πα

E^{Πα} λε η σον με ο Θε ος κα τα το με
 γα ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος των οικτιρμων σθ
 ε ξα λειψον το α νο ο μη μα α α α μθ
T^{Nη} α πλη η η η θη των πε πρα αγ με νω ων
 μοι δει ει νων εν νο ω ω ων ο ο τα α α λα ας
 τρε ε ε ε ε μω ω την φο βε ραν η με ρα α
 αντης κρι ι σε ε ε ε ως αλ λα θα ρων εις το

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ἄναστασιμος, καὶ ὁ τοῦ Τριωδίου.

ᾠδὴ α'. Ἄναστασιμος εἰς δ'.

Ἦχος πλ. α'. Ὁ εἰρμός.

Ἴππον καὶ ἀναβάτην, εἰς θάλασσαν Ἐρυθράν, ὁ συντρίβων πολέμους, ἐν ὑψηλῷ βραχίονι, Χριστὸς ἐξετίναξεν, Ἰσραὴλ δὲ ἔσωσεν, ἐπινίκιον ὕμνον ἄδοντα.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σὲ ἡ ἀκανθηφόρος, Ἑβραίων συναγωγῇ, οὐ στοργῆν Εὐεργέτα, πρὸς σὲ φυλάξασα μητρικὴν, Χριστὲ ἐστεφάνωσε, τὸν γενάρχην λύοντα, τῆς ἀκάνθης τὸ ἐπιτίμιον.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἦγειράς με πεσόντα, τῷ βόθρῳ ἐπικλυθεῖς, Ζωοδότα ἀπτώτως καὶ τῆς ἐμῆς δυσώδους φθορᾶς, Χριστὲ ἀνασχόμενος, ἀπειράστως θείας οὐσίας, μύρω με εὐωδίασας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λέλυται ἡ κατάρα, ἡ λύπη πέπαυται· ἡ γὰρ εὐλογημένη, καὶ κεχαριτωμένη πιστοῖς, χαρὰν ἐξανέτειλεν, εὐλογίαν πᾶσιν, ἀθηφοροῦσα Χριστὸν τοῖς πέρασι.

Ἄναστασιμος τοῦ Τριωδίου, οὗ ἡ ἀκροστιχὶς

ἐν τοῖς Θεοτοκίοις· Γεωργίου.

Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Παραβολαῖς ἐμβιβάζων πάντας Χριστός, πρὸς βίου διόρθωσιν, τὸν Τελώνην ἀνυψοῖ, ἐκ τῆς ταπεινώσεως δεικνύς, Φαρισαῖον τῇ ἐπάρσει ταπεινούμενον.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐκ ταπεινώσεως γέρας ὑψοποιόν, ἐκ δὲ τῆς ἐπάρσεως, πτῶμα βλέπων χαλεπόν, τοῦ Τελώνου ζήλου τὰ καλά, καὶ τὴν φαρισαϊκὴν, κακίαν μίσησον.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐξ ἀπονοίας κενοῦται πᾶν ἀγαθόν, ἐκ δὲ ταπεινώσεως, καθαιρεῖται πᾶν κακόν· ἦν περ ἀσπασώμεθα πιστοί, βδελυττόμενοι σαφῶς, τρόπον κενόδοξον.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὸ ταπεινόφρονας εἶναι τοὺς ἑαυτοῦ, μαθητὰς βουλόμενος, ὁ τῶν πάντων Βασιλεύς, παραινῶν ἐδίδασκε ζηλοῦν, τὸν Τελώνου στεναγμόν, καὶ τὴν ταπείνωσιν.

Δόξα.

Ὡς ὁ Τελώνης στενάζω, καὶ ὀδυρμοῖς ἀσιγήτοις Κύριε, νῦν προσέρχομαι τῇ σῇ εὐσπλαγχνίᾳ, οἴκτειρον καμέ, ταπεινώσει τὴν ζωὴν, νῦν διεξάγοντα.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Γνώμην, βουλήν, προσδοκίαν, σῶμα, ψυχὴν, καὶ τὸ πνεῦμα, Δέσποινα, ἀνατίθην πρὸς σέ· δυσχερῶν ἐχθρῶν καὶ πειρασμῶν, καὶ μελλούσης ἀπειλῆς, ῥῦσαι καὶ σῶσόν με.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Ἀναστάσιμος.

ᾠδὴ πλ. α'. Ὁ εἰρμός.

Ὁ πήξας ἐπ' οὐδενὸς τὴν γῆν τῇ προστάξει σου, καὶ μετεωρίσας ἀσχέτως βρίθουσιν, ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον Χριστέ, πέτραν τῶν ἐντολῶν σου, τὴν Ἐκκλησίαν σου στερέωσον, μόνε ἀγαθὲ καὶ φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Χολὴν μὲν οἱ ἐκ πέτρας τὸ μέλι θηλάσαντες, τῷ ἐν τῇ ἐρήμῳ τερατουργήσαντι, σοὶ προσενηνόχασιν Χριστέ, ὄξος δ' ἀντὶ τοῦ μάννα, εὐεργεσίαν σοι ἡμεῖψαντο, παῖδες Ἰσραὴλ οἱ ἀγνώμονες.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Οἱ πάλαι φωτοειδεῖ νεφέλῃ σκεπόμενοι, τὴν ζωὴν ἐν τάφῳ Χριστὸν κατέθεντο· ἀλλ' αὐτεξουσίως ἀναστάς, πᾶσι πιστοῖς παρέσχε, τὴν μυστικῶς ἐπισκιάζουσαν, ἄνωθεν τοῦ Πνεύματος ἔλλαμψιν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὺ Μήτηρ Θεοῦ ἀσυνδυάστως γεγέννησαι, τοῦ ἐξ ἀκηράτου Πατρὸς ἐκλάμψαντος, ἄνευθεν ὠδίνων μητρικῶν· ὅθεν σε Θεοτόκον, σεσαρκωμένον γὰρ ἐκύησας, Λόγον ὀρθοδόξως κηρύττομεν.

Τοῦ Τριωδίου. ᾠδὴ γ΄.

ᾠχος πλ. β΄. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἀπὸ κοπρίας καὶ παθῶν, ταπεινὸς ἀνυψοῦται, ἀρετῶν ἀπὸ ὕψους, καταπίπτει δὲ δεινῶς, ὑψηλοκάρδιος πᾶς· οὗ τὸν τρόπον, τῆς κακίας φύγωμεν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Κενοδοξία ἐκκενοῖ, πλοῦτον δικαιοσύνης· τῶν παθῶν δὲ σκορπίζει, ἢ ταπεινώσεις πληθύν· ἦν μιμουμένους ἡμᾶς, τῆς μερίδος, δεῖξον τοῦ Τελώνου, Σωτήρ.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὡς ὁ Τελώνης καὶ ἡμεῖς, τύπτοντες εἰς τὸ στῆθος, κατανύξει βοῶμεν· Ἰλάσθητι ὁ Θεός, ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς, ὅπως τούτου, λάβωμεν τὴν ἄφεσιν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Πρὸς ζῆλον ἔλθωμεν πιστοί, κατορθοῦντες τὸ πρᾶον, ταπεινώσει συζῶντες, ἐκ καρδίας στεναγμῶ, κλαυθμῶ τε καὶ προσευχῆ, ὅπως σχῶμεν, ἐκ Θεοῦ συγχώρησιν.

Δόξα.

Ἀποβαλλώμεθα πιστοί, τὸν ὑπέρογκον κόμπον, ἀπόνοιαν δεινὴν τε, καὶ τύφον τὸν βδελυκτόν, καὶ τὴν κακίστην Θεῷ Φαρισαίου, ἀπρεπῆ ὠμότητα.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἐν σοὶ τῇ μόνη προσφυγῇ, πεποιθὼς μὴ ἐκπέσω, τῆς καλῆς προσδοκίας, ἀλλὰ τύχοιμι τῆς σῆς, ἐπικουρίας Ἄγνης, πάσης βλάβης δυσχερῶν ρυόμενος.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. ᾠχος πλ. α΄. Μιμητῆς ὑπάρχων.

Πρὸς τὸν ἄδην Σωτήρ μου συγκαταβέβηκας, καὶ τὰς πύλας συντρίψας ὡς παντοδύναμος, τοὺς θανόντας ὡς κτίστης συνεξανέστησας, καὶ θανάτου τὸ κέντρον Χριστὲ συνέτριψας, καὶ Ἄδὰμ τῆς κατάρας ἐρρύσω Φιλάνθρωπε· * διὸ πάντες σοι κράζομεν· Σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Ὁ Οἶκος.

Ἀκούσασαι αἱ γυναῖκες τοῦ Ἀγγέλου τὰ ῥήματα, ἀπεβάλλοντο τὸν θρῆνον, προσχαρεῖς γενόμεναι, καὶ σύντρομοι τὴν ἀνάστασιν ἔβλεπον· καὶ ἰδοὺ Χριστὸς προσήγγισεν αὐταῖς, λέγων τό, Χαίρετε· θαρσεῖτε, ἐγὼ τὸν κόσμον νενίκηκα, καὶ τοὺς δεσμίους

ἐρρυσάμην· σπουδάσατε οὖν πρὸς τοὺς Μαθητάς, ἀπαγγέλλουσαι αὐτοῖς, ὅτι προάγω ὑμᾶς, ἐν τῇ χώρᾳ Γαλιλαίᾳ τοῦ κηρῦξαι· * διὸ πάντες σοι κράζομεν· Σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Καθίσματα τοῦ Τριωδίου.

ᾠχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ταπείνωσις ὕψωσε, κατησχυμένον κακοῖς, Τελώνην στυγνάσαντα, καὶ τό· Ἰλάσθητι, τῷ Κτίστη βοήσαντα· ἔπαρσις δὲ καθεῖλεν, ἀπὸ δικαιοσύνης, δειλαῖον Φαρισαῖον, μεγαλορῶρημονοῦντα· ζηλώσωμεν διὸ τὰ καλά, κακῶν ἀπεχόμενοι.

Δόξα. ᾠμοιον.

Ταπείνωσις ὕψωσε, πάλαι Τελώνην κλαυθμῷ βοήσαντα· Ἰλάσθητι, καὶ ἐδικαίωσεν. Αὐτὸν μιμησώμεθα, ἅπαντες οἱ εἰς βάθος, τῶν κακῶν ἐμπεσόντες· κράζομεν τῷ Σωτῆρι, ἀπὸ βάθους καρδίας· Ἠμάρτομεν, ἰλάσθητι, μόνε φιλάνθρωπε.

Καὶ νῦν. ᾠμοιον.

Ταχὺ δέξαι Δέσποινα τὰς ἰκεσίας ἡμῶν, καὶ ταύτας προσάγαγε, τῷ σῷ Ἰῶ καὶ Θεῷ, Κυρία Πανάμωμε· λῦσον τὰς περιστάσεις, τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων· σύντριψον μηχανίας, καὶ κατάβαλε θράσος, τῶν ὀπλιζομένων ἀθέων, κατὰ τῶν δούλων σου.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεύς...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριωδίου.

Κοντάκιον. ᾠχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Φαρισαίου φύγωμεν ὑψηγορίαν, καὶ Τελώνου μάθωμεν, τὸ ταπεινὸν ἐν στεναγμοῖς, πρὸς τὸν Σωτῆρα κραυγάζοντες· * Ἰλαθι μόνε ἡμῖν εὐδιάλλαχτε.

Ἔτερον. ᾠχος γ΄. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Στεναγμοὺς προσοίσωμεν, τελωνικοὺς τῷ Κυρίῳ, καὶ αὐτῷ προσπέσωμεν, ἁμαρτωλοὶ ὡς Δεσπότη, θέλει γὰρ τὴν σωτηρίαν πάντων ἀνθρώπων, ἄφεςιν παρέχει πᾶσι μετανοοῦσι, δι' ἡμᾶς γὰρ ἐσαρκώθη, * Θεὸς ὑπάρχων Πατρὶ συνάναρχος.

Ὁ Οἶκος.

Ἐαυτοὺς ἀδελφοὶ ἅπαντες ταπεινώσωμεν, στεναγμοῖς καὶ ὀδυρμοῖς τύψωμεν τὴν συνείδησιν· ἵνα ἐν τῇ κρίσει τότε τῇ αἰωνίᾳ, ἐκεῖ ὀφθῶμεν πιστοὶ ἀνεύθυνοι, τυχόντες ἀφέσεως· ἐκεῖ γὰρ ἐστὶν ὄντως ἡ ἄνεσις, ἣν ἰδεῖν ἡμᾶς νῦν ἰκετεύωμεν, ἐκεῖ ὀδύνη ἀπέδρα λύπη καὶ οἱ ἐκ βάθους στεναγμοί, ἐν τῇ Ἐδὲμ τῇ θαυμαστῇ· ἥς ὁ Χριστὸς δημιουργός, * Θεὸς ὑπάρχων Πατρὶ συνάναρχος.

Συναξάριον.

Τῆς 13' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος.

Στίχ. Τήρων, ὁ δηλῶν ἀρτίλεκτον ὀπλίτην,
Θεῶ πρόσεισιν ἀρτίκαυστος ὀπλίτης.
Ἐβδομάτῃ δεκάτῃ πυρὶ Τήρωνα φλεγέθουσιν.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, μνήμη τῆς Ἁγίας Μαριιάμνης, ἀδελφῆς τοῦ Ἁγίου Φιλίππου τοῦ Ἀποστόλου.

Στίχ. Ἀφείσα τὴν γῆν Μαριάμνη παρθένος,
Τὸν ἐκ Μαρίας Παρθένου Χριστὸν βλέπει.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Αὐξιβίου.

Στίχ. Τὸν Αὐξιβιον οὐ παρόψεται λόγος,
Φανέντα ληξίβιον ἐξ ἐναντίου.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοστηρίκτου.

Στίχ. Θεοστήρικτος τὸν Θεὸν πήξας βάσιν,
Ἵοντως θεοστήρικτος ἔργοις ὠράθη.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, μνήμη τῆς εὐρέσεως τῶν λειψάνων τοῦ Ἁγίου Μηνᾶ τοῦ Καλλικελάδου.

Στίχ. Τὴν γῆν ὀρύξας ὡς δικέλλη τῷ λόγῳ,
Μηνᾶν ἐκεῖθεν ἐκφέρω κεκρυμμένον.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, μνήμη τῶν ἐν εὐσεβείᾳ τῆς μνήμης γενομένων Βασιλέων Μαρκιανοῦ καὶ Πουλχερίας. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν Σύναξις ἐν τῇ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Στίχ. Τὸν Μαρκιανὸν Πουλχερίαν συνάμα
Ἄζυγας εἶπειν οὐκ ἔχω ἢ συζύγους.

Ὁ Ἅγιος Νεομάρτυς Θεόδωρος ὁ Βυζάντιος, ὁ ἐν Μυτιλήνῃ μαρτυρήσας ἐν ἔτει ,αψϚε' (1795), ἀγχόνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ὑμνος νεάζων Θεοδώρῳ τῷ νέῳ
Χριστοῦ ἀθλητῇ ἐνδίκως ἀρμοστέος.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, ὁ Ἅγιος νεομάρτυς Μιχαὴλ ὁ Μαυροειδῆς ὁ ἐξ Ἀδριανουπόλεως τῆς Θράκης, ἀποκεφαλίσθεις καὶ τῆς πυρᾶ παραδοθεὶς, τελειοῦται.

Στίχ. Ἀδριανουπόλεως ὁ θεῖος γόνος,
Μιχαὴλ πέφυκε καὶ κλέος μαρτύρων.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Νεομάρτυρος Ἀγαθαγγέλου τοῦ ἐκ Φλωρίνης καὶ ἐν Μοναστηρίῳ μαρτυρήσαντος ἐν ἔτει ,αψκζ' (1727).

Στίχ. Μετ' Ἀγγέλων ἔχεις σου τὴν κατοικίαν,
Ἐνδοξε Ἀγαθάγγελε νεομάρτυς.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδοσίου τοῦ Σιωπηλοῦ τῶν Σπηλαίων τοῦ Κιέβου.

Στίχ. Σιωπήσας, Ὅσιε, ἐν τοῖς Σπηλαίοις
Νῦν τὸν Θεὸν δόξαζε Ἀγγέλοις ἅμα.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἐρμογένους, Πατριάρχου Μόσχας καὶ πάσης Ῥωσίας.

Στίχ. Ἐρμα ἐφάνη Ἐρμογένης Κυρίου,

Πιστοῖς Ῥωσίας ὡς πατήρ ψυχοτρόφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἄθλησις τοῦ Ἁγίου νέου Ὁσιομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ ἐξ Ἀχάρα τῆς Γεωργίας καὶ ἐν Ἁγίῳ Ὄρει μαρτυρήσαντος ἐν ἔτει ,αωκβ' (1822).

Στίχ. Προσκυνητῆς ὁ Θεόδωρος τοῦ Ἄθω,
Νεομαρτύρων γέγονε συμπολίτης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὁσιος Πατήρ ἡμῶν Βαρνάβας τῆς Σκήτεως τῆς Γεθσημανῆς τῆς Λαύρας τοῦ Ὁσίου Σεργίου τοῦ Ῥαντονέζ, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Υἱὸς παρακλήσεως κατὰ τὴν κλήσιν,
Ἦφθη Βαρνάβας Γεθσημανῆ τῆς Σκήτης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδοσίου τοῦ Τυρνόβου καὶ τοῦ μαθητοῦ αὐτοῦ Ῥωμανοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, πρώτη Κυριακῇ τοῦ Τριωδίου, τῆς τοῦ Τελώνου καὶ τοῦ Φαρισαίου ἐν τῷ ἱερῷ Εὐαγγελίῳ παραβολῆς μνεῖαν ποιούμεθα.

Στίχοι

Φαρισαῖζων, Ἰεροῦ μακρὰν γίνου,
Χριστὸς γὰρ ἔνδον, ᾧ ταπεινοὺς δεκτέον.

Ἔτεροι εἰς τὸ Τριῶδιον.

Ὁ δημιουργὸς τῶν ἄνω καὶ τῶν κάτω,
Τρισάγιον μὲν ὕμνον ἐκ τῶν Ἀγγέλων,
Τριῶδιον δὲ καὶ παρ' ἀνθρώπων δέχου.

Ταῖς τῶν Ἁγίων πάντων μεγαουργῶν σου πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

**Τῶν Κυριακῶν Τελώνου-Φαρισαίου καὶ Τυρινῆς
(ἐὰν ἀπεδόθη ἡ ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς)
καὶ τοῦ Σαββάτου πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς.**

Ἦχος Ἀ — Δι — Θ.

ὠδὴ α'

Ω ς εν η πει ρω πε ζευ σας ο Ι σρα ηλ εν
α βυσ σω ι χνε σι τον δι ωκ την Φα ρα ω κα θο
ρων πον του με νον Θε ω ε πι νι κι ον ω δην ε

βο α α σω ω με εν

ὠδὴ γ'

Ουκ εστιν Αγιος ως συ Κυριε ο Θε

ος μου ο υ ψωσαστο κερωνπι στων σου α γα θε

και στε ρε ω σασ η μας εν τη πετρα της ο μο

λο γι α ας σα

ὠδὴ δ'

Χριστος μου δυναμις Θεος και Κυριος η σε

πτη Εκκλησια θεο πρε πωσ μελπει α να κρα

ζου σα εκ δι α νοι ας κα θα ρας εν Κυ

ρι ω ε ορ τα ζουου σα

ὠδὴ ε'

Τωθειω φεγγει σου α γα θε τας των ορθρι

ζωντων σοι ψυχας ποθωκα τα αυ γα σον δε ομαι σε

ει δε ναι Λο γε Θε ου τον ον τωσ Θε ον εκ ζο φου

των πται σμα α των α να κα λου με ε νον

ὠδὴ ς'

Του βι ου την θα λασ σαν υ ψου με νην καθο ρων

των πειρασμων τω κλυδωνι τω ευδιωλι

μενι σου προσδραμων βοωσοι αναγαγε εκφθο

ραστηνζωην μου πολυελεεε

ὠδὴ ζ'

Δροσοβολον μεντην καμινειρ γασατο Αγ

γελοστοισοσι οισ παισι τους Χαλδαιους δεκαταφλεγον

προσταγμα Θεου τον τυραννον επεισε βοανευ

λογητος ει ο Θεος ο των πατερων ημων

Δ

ὠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες
καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δ

Εκφλογος τοισοσι ι ι οισ δροσοονεπηγα

σας και δικαιουθυσι ι ι ανυδαατιεφ

λεξας απαντα γαρ δρας Χριστε μονωτωβουλεσθαι

σε υπερυψουμενεις παντας τους αιωω ναα

αα

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου

ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου.

6

Την τιμιωτεραν των Χερυβιμ και
ενδοξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφειμ την α
διαφθορο ορωσ θεον λογον τεκυσαν την
οοντως θεοτοκον σε μεγαλυνοο
με εν

2

Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ ἰδοὺ γὰρ
ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

6

Την τιμιωτεραν των Χερυβιμ και
ενδοξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφειμ την α
διαφθορο ορωσ θεον λογον τεκυσαν την
οοντως θεοτοκον σε μεγαλυνοο
με εν

3

Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ,
καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις
Αὐτόν.

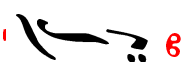
6

Την τιμιωτεραν των Χερυβιμ και

 εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ^Δ την α

 δι α φθο ο ο ρως Θε ον Λο γο ον τε κς σαν ^β την

 ο ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο ο

 με εν ^β

4

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσχόρπισεν ὑπερηφάνους
 διανοία καρδίας αὐτῶν. ^β

T ην τι μι ω τε ε ραν των Χε ρς βιμ ^Δ και

 εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ^Δ την α

 δι α φθο ο ο ρως Θε ον Λο γο ον τε κς σαν ^β την

 ο ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο ο

 με εν ^β

5

Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς πεινῶντας
 ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς. ^β

T ην τι μι ω τε ε ραν των Χε ρς βιμ ^Δ και

 εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ^Δ την α

 δι α φθο ο ο ρως Θε ον Λο γο ον τε κς σαν ^β την

ο ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο ο
 με εν

6

Ἄντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι Αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

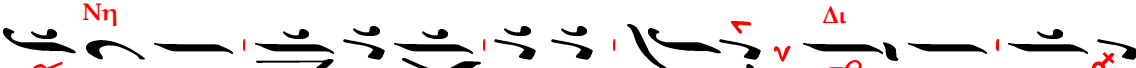
Την τι μι ω τε ε ραν των Χε ρσ βιμ και
 εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α
 δι α φθο ο ο ρως Θε ον Λο γο ον τε κσ σαν την
 ο ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο ο
 με εν

ὥδη θ'

Ἡ ε ον αν θρω ω ποις ι δειειν α δυ να τον
 ον ου τολ μα Αγ γε λων α τε νι σαι τα τα γμα τα δι
 α σου δε πα να γνε ω ρα θη βρο τοις Λο γος σε σα
 ρκω με νος ον με γα λυ νον τεσ συν ταις ου ρα νι
 αι στρα τι αις σε μα κα ρι ζο ο ο με ε εν
 Ἡ ε ον αν θρω ω ω ποι οις ι δει ει ει ν

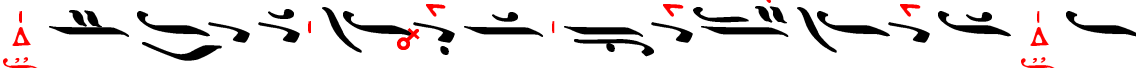
 α α δυ να α το ον ^ε ον ου τολ μα α αγ γε ε ε

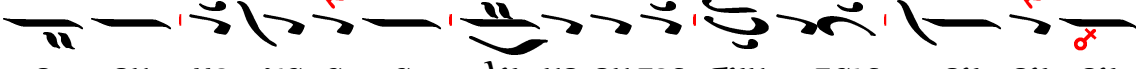
 λων α τε νι σαι τα ταγμα τα α ^{Δι} δι α σου δε

 ε πα α α να γνε ω ω ω ρα α α θη βρο ο τοις

 Λο γο ος σε σα αρ κω με ε ε ε ε νος ο

 ο ον με γα α α λυ νο ον τες συν ταις ου ου ου

 ρα νι ι ι ι ι αις ^{στρα} στρα τι αις σε μα κα α

 ρι ι ζο με ε εν

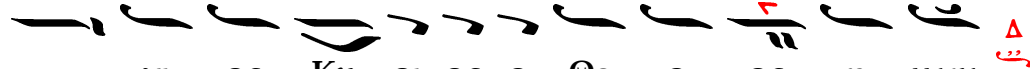
Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
 Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι - ς

A (δίς)

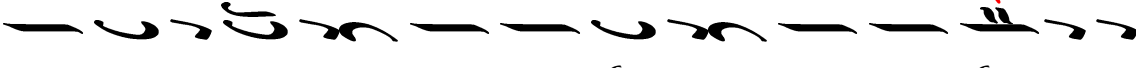
 γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων

A

 γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων

 υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ

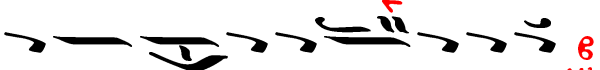

 σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ

 τδ

ὁ β' χορός:

 ο τι Α α γι ο ος ε στι

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλᾶριον Ε'.

Ἡ ζωὴ καὶ ὁδὸς Χριστός, ἐκ νεκρῶν τῷ Κλεόπα καὶ τῷ Λουκᾷ

συνώδευσεν, οἷς περ καὶ ἐπεγνώσθη, εἰς Ἐμμαοὺς κλῶν τὸν ἄρτον· ὧν ψυχαὶ καὶ καρδίαι, καιόμεναι ἐτύγγανον, ὅτε τούτοις ἐλάλει ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ Γραφαῖς ἠρμήνευεν, ἃ ὑπέστη· μεθ' ὧν, Ἦγέρθη, κράζωμεν, ὦφθη τε καὶ τῷ Πέτρῳ.

Τοῦ Τριωδίου. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ἵψηγορίαν φύγωμεν, Φαρισαίου κακίστην· ταπείνωσιν δὲ μάθωμεν, τοῦ Τελώνου ἀρίστην, ἵν' ὑψωθῶμεν βοῶντες, τῷ Θεῷ σὺν ἐκείνῳ· Ἰλάσθητι τοῖς δούλοις σου, ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου, Χριστὲ Σωτὴρ ἐκουσίως, καὶ Σταυρὸν ὑπομείνας, συνήγειρας τὸν κόσμον σου, θεϊκῇ δυναστείᾳ.

Θεοτοκίον, ὅμοιον

Ὁ ποιητὴς τῆς κτίσεως, καὶ Θεὸς τῶν ἀπάντων, σάρκα βροτεῖαν ἔλαβεν, ἐξ ἀχράντου γαστρός σου, πανύμνητε Θεοτόκε, καὶ φθαρεῖσάν μου φύσιν, ὅλην ἀνεκαινούργησε, πάλιν ὡς πρὸ τοῦ τόκου, καταλιπὼν μετὰ τόκον, ὅθεν πίστει σε πάντες, ἀνευφημοῦντες κράζομεν· Χαῖρε, κόσμου ἡ δόξα.

* * *

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος Πάφ

Π ^{Πα} α α α α α σα α πνο ο η αι νε ε σα α

τω ω τον Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι ον ^π αι νει τε

το ον Κυ ρι ι ι ον ^{Κε} εκ τω ω ων ου ου

ρα α α νων ^υ αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι οις

υ ψι ι ι ι στοις ^{Πα} σοι πρεπει υ υ μνος τω ω Θε ε

ω ^Δ

Α ^{Πα} ι νει ει ει ει τε α αυ τον πα α αυ τε ες

οι ^π Α α αγ γε λοι οι α α αυ του αι νει ει ει

ει ει τε ε α αυ τον ^{Κε} πασαι αι δυνα α α μει
εις α α αυ του ^{Πα} σοι πρεπει υ υ μνος τω ω Θε ε
ω

^Χ Του ποιησαι εν αυτοις κριμα εγγραπτον ^Δ δοξα αυτη

εσται ^Χ πασιτοις ο ^δ σι ^π ι ^π οις α α αυ τ^πε

^{Πα} **Κ**υρι ε εσφραγι σμενου του ταφου υ ποτων

παρα α νο ο ομων ^π προ η ηλθες ε εκ του ου μνη

η η η μα α α τος ^π κα θως ε τε χθης εκ

της Θε ο ο το ο οκου ^π ουκ ε γνωσαν πως εσααο

κω ω ω θης ^Δ οι α σω ω μα τοι οι σου ου Α

α α α αγ γε ε ε ε λοι ^π ουκ ησ θοντο πο τε α

νε στης οι φυ λασσοντες σε στρατι ι ω ω ω ται ^π

αμ φο τε ρα γαρ εσφρα γι σται τοις ε ε ε ρευ νω

ω ω ω σι ^π πε φα νε ρω ται δε τα θαν μα τα τοις

προ σκυ νου σιν εν πι ι στει το ο μν υ στη η η

ρι ι ι ι ον ^π ο α νυ μνου σιν α πο δος η μιν αγ

αλ λι α α σιν και το με ε γα ε ε ε λε ος Δ

Χ Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν Δ
εν στε

ρε Χ ω μα τι της δυ να με ως α α αυ τσ Π

Κ^{Πα}υ ρι ι ε τους μο χλους τους αι ω νι ι ους συ νυ

τρι ι ι ψας Π και δε σμα δι αρ ρη ξας του μνη ματος

α νε ε στης κα τα λι πω ων σου τα α ε εν τα

α α α α φι ι ι ι α Κε Π εις μαρ τυ ρι ι ον

τη ης α α λη η θους τρι ι η η με ε ε ε ρου ου

τα φη η η ης σου Πα Π και προ η γες εν τη Γα α λι ι

λαι αι αι α ο εν σπη λαι αι ω ω τη ρου ου ου ου

με ε ε ε νος Π με γα σου το ε λε ος α κα τα

λη πτε Σω τηρ ε λε η η σον η η μας Δ

Χ Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν Δ
κα

τα το Χ πλη θος της με γα λω συ υ νης α α αυ

τσ Π

Κ^{Πα}υ ρι ι ε αι γυ ναι κες ε δρα μον ε πι ι το

ο μνη η η μα του ι δειν σε τον Χριστον τον δι η

μα α ας πα θο ο ο ον τα και προ σελ θου σαι ευ

ρον Αγ γελον ε πι τον λι ιθ ον κα α θη η η με

ε ε ε νον τω ω ω φο ο βω κυ υ υ λι σθε

ε ε εν τα και προς αυ τας ε βο η η σε ε λε

ε ε γων α α νε στη ο Κυ υ υ υ ρι ι ι

ι ος ει πα τε τοις Μα θη ταις ο τι α νε στη εκ νε

κρων ο σω ω ζων τα ας ψυ χα α ας η η μων

Αινειτε αυτον εν ἤχῳ σάλπιγγος· αινειτε αυτον εν ψαλ τη

ρι ι ω και αι κι θα α α α ρα

Κυ ρι ι ε ωσ περ ε ξηλ θες ε σφρα γι σμε ε νου

τουου τα α α α α φου ου τω σει σηλ θες και των θυ

ρων κε κλει σμε νω ων προ ος τους Μα α α θη τα α α ας

σου δει κυ ων αυ τοις τα του σω ω μα το ος πα α α

θη α περ κα τε δε ξω σω τη ηρ μα κρο ο ο θυ

μη η η η σας ως εκ σπερ μα τος Δα βιδ μω λω πας υ

^{Κε}
 πη νε εγ κας ^υ ως υι ος δε ε τουου Θε ε ου ου κο
^{Πα}
 σμον η η λευ θε ε ε ε ρω ω ω σας ^υ με γα
 σουτο ε λε ος α κα τα ληπτεσω τηρ ε λε η σον
 η η μας ^Δ

Και τοῦ Τριωδίου, ιδιόμελα δ΄.

Ἦχος ♯ Πα ρ

^χ Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ^χ
 εν χορ

δαι αι αις και αι ορ γα α α α νω ^π

Μη προ σευ ξω με ε θα φα ρι σα ἰ κω ως α
 δε ελ φοι ^π ο γαρ υ ψων ε αυ τον τα πει ει νω
 θη η η η σε ε ε ε ται ^π τα πει νω θω μεν ε ναν
 τι ον τϷ Θε ς ς τε ε λω νι ι κως ^π δι α νη στει
 ας κρα α α α ζο ο ο ον τες ^π ι λα σθη τι η
 μιν ο Θε ος τοι ος α μα α α αρ τω ω ω ω λοις ^π

^χ Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν

κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ ^π ^χ
 πα σαπνο η αι νε σα α α

τω τον Κυ ρι ι ι ον ^π

Φ α ρι σαι ος κε νο δο ξι α νι κο με ε νος
 και τε λω νησ τη με τα νοι οι οι οι α α κλι νο ο ο
 με ε ε νο ος προ σηλ θον σοι τω μο ο ο
 νω ω δε σπο ο ο τη αλλ ο μεν καυχη σα με ε
 νος ε στε ρη η θη των α γα α θων ο δε μη φθε γξα
 με νος η ξι ω θη η των δω ω ω ρε ε ε
 ε ων εν τς ς τοις τοι οισ τε να αγ μοις στη ρι ξον με
 Χρι στε ο Θε ος ω ως φι λα α αν θρω ω ω ω πος

Ἦχος ἰζ̣ Γα ϕ

Α να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μη υ ψω
 θη τω η χειρ ος μη ε πι λα θη των πε νη η η των
 ος ς εις τε ε ε λο ος

Τ ου τε λω νς και τς φα ρι σαι ς το δι α α
 α φο ρον ε πι γνς ς ς ς σα α ψυ χη η
 η μη ς τς μεν μι σησον την υ πε ρη φα α νον
 φω ω νην τς δε ζη λω ω σον την ευ κα τα νυ υ κτο ο

ον ε ε ε ε ευ χη ην και βο ο η η η η

σον ο Θε ε ος ι λα α α α σθη τι μοι οι

τω α α μαρ τω ω λω και ε λε ε ε ε η σο ο ον

με ε

Ε ξο μο λο γη σο μαι σοι Κυ ρι ε εν

ο ληκαρ δι α μθ δι η γη σομαι παν τα ταθau

μα α α σι α α α σθ θ

Τ ου φα ρι σαι ου την με γα λαυχον φω ω νη ην

πι στοι οι μι ι ση η σω ω ω με εν τθ δε

τε λω ω ω ω νθ την ευ κα τα α νυ υ υ υ

κτον ευ χην ζη η λω ω σω ω ω μεν μη τα α υ ψη

λα α α φρο ο νθ θ εν τες αλλ ε αυ τθς τα

α α πει ει νθ θ εν τες εν κα τα νυ ξει ει κρα α α ξω

ω ω ω ω με εν ο Θε ος ι λα σθη τι

ι ταις α μαρ τι ι ι ι αι αι η η μων

Τῆ Κυριακῇ Τελώνου κ' Φαρισαίου, εἰς τοὺς αἶνους. Δόξα.

ᾠχος πλὴν η 2

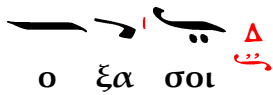
Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω
Πνε ε ε ευ μα α α α τι
Τ αις εξ ε ε ε ερ γων κα αυ χη σε
σι Φα ρι σαι ον δι και ου ντα ε α αυ τον
κα τε ε κρι νας Κυ υ υ υ υ υ υ ρι ι
ι ι ε Κυ υ ρι ι ι ε και Τε λω ω ω
ω ω ω νην με τρι ο πα θη η η η σα
α α α ντα και στε να α αγ μοις ι λα
σμο ο ο ο ο ο ο ον αι τϛ ϛ ϛ ϛ αι
τϛ ϛ ϛ ϛ με νον ε δι ι και αι αι αι αι
ω ω ω ω σας ου γαρ προ ο σι ε ε σαι τϛ
υ ψη λο ο ο φρο νας λο ο γι ι ι σμ ϛ ϛ και
τας συν τε τριμ με νας κα αρ δι ι ι ας ουκ ε ε ε
ε ξ θε ε νει εις δι ο ο ο ο ο και η η

Δι Νη
 μεις σοι οι προ ο ο σπι ι πτω ω ω μεν εν
 τα πει νω ω ω ω ω ω σει τω πα θο ο ο ο
 ο ον τι δι ι ι ι η η η η μας πα
 ρα α α α σχη τη ην α α α α α α α
 φε ε λε ε την α α φε ε ε σιν και το με
 ε γα ε ε ε ε ε λε ε ος

Καὶ νῦν.

Ἦχος Δι-Θ

Υπερ ευ λο γη με ε νη υ παρχεις Θε ο
 το κε Παρ θε ε ε νε δια γαρ τσ εκ σθ
 σαρκω θε εν τος ο α δησηχ μα λω τι ζαι ο Α
 δαμ α να κε κληται η κα τα ρα νε νε ε κρω
 ται η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να τος τε
 θα να α τω ται και η μεις ε ζω ο ποι η θη μεν δι
 ο α νυ μνην τεσ βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι
 στος ο Θε ος η μων ο ου τωσ ευ δο κη σας δο ο

ο ξα σοι

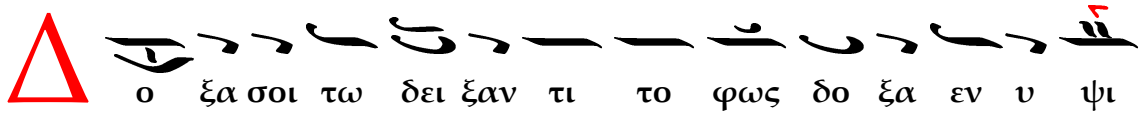
* * *

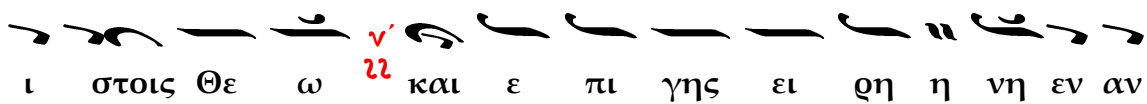
Και εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς

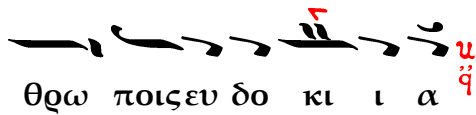
Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

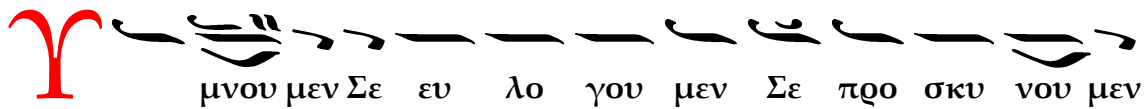
Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοφάλτου.

Ἦχος π̣ά Πα ρ

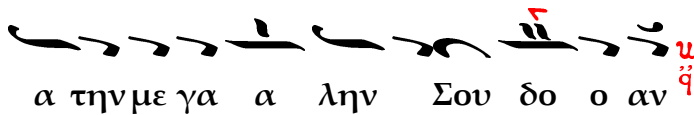
Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ ψι

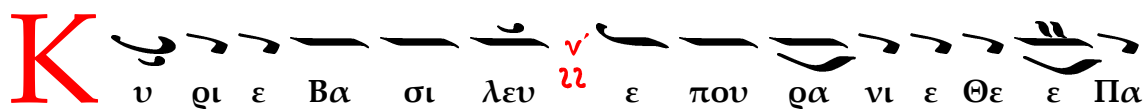
ι στοις Θε ω ^{ν'} και ε πι γης ει ρη η νη εν αν ₂₂

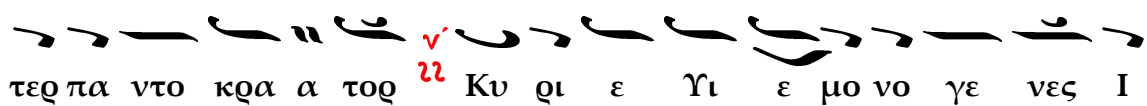
θρω ποιςευ δο κι ι α ^u _{q'}

Υ μνου μεν Σε ευ λο γου μεν Σε προ σκυ νου μεν

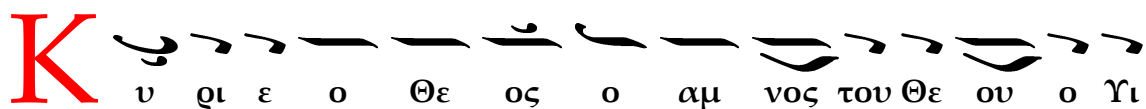
Σε δο ξο λο γου μεν Σε ^{ν'} ευ χα ρι στου μεν Σοι δι ₂₂

α την με γα α λην Σου δο ο αν ^u _{q'}

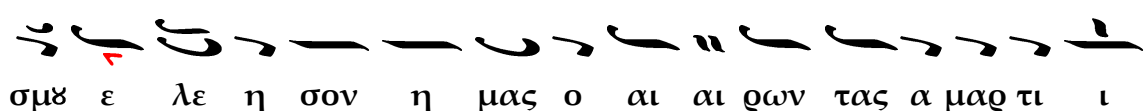
Κ υ ρι ε Βα σι λευ ^{ν'} ε που ρα νι ε Θε ε Πα ₂₂

τερ πα ντο κρα α τος ^{ν'} Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι ₂₂

η σου Χρι στε και Α γι ον Πνε ευ μα ^u _{q'}

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο Υι

ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρτι ι αν του κο

σμ ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρτι ι

ας του κο ο σμ^υ

Προ σδε ξαι την δε η σιν η μων^υ ο κα θη με

νος εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας^υ

Οτι συ ει μο νος Α γι ος Συ ει ει μονος

Κυ ρι ος^υ Ι η σους Χρι στος εις δο ξαν Θε ου Πα τρος α

μην^υ

Κα θ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω Σε^υ και

αι νε ε σω το ο νο μα α Σου εις τον αι ω ω να^υ και

εις τον αι ω να του αι ω ω νος^υ

Κα τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα

τα αυ τη α να μα ρτη τους φυλα χθη ναι η μας^υ

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα τε

ερων η μων^υ και αι νε το ον και δε δο ξα σμε ε

νον το ο νο μα α Σου εις τας αι ω νας α μην^υ

Γε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος Σου εφ η μας^υ κα

θα περ ηλ πι ι ι σα μεν ε πι Σε^υ

Ε υ λο γη το ος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα Σθ ^u (τρεις) _q

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν
γε νε α και γε νε α ^v ₂₂ ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε
η σο ον με ^v ₂₂ ι ασαιτην ψυ χην μου ο τι η μαρ
τον Σοι ^u _q

Κ υ ρι ε προς Σε κα τε φυ γον δι δα ξον με ^v ₂₂
του ποι ειν το θε λη μα α Σου ο τι Συ ει ο Θε ο ος
μου ^u _q

Ο τι πα ρα Σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι Σου
ο ψο με θα φως ^u _q

Π α ρα τει νον το ε λε ος Σου ον τοις γι νω σκου σι
Σε ^u _q

Α γι ος ο Θε ος ^v ₂₂ Α γι ος Ι σχυ ρος ^v ₂₂ Α γι
ος α θα να τος ε λε η σον η μας ^u (τρεις) _q

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι ^u _q

Κ αι νυ υν και α ει ^{ν'}₂₂ και εις τους αι ω ναστων

αι ω νων α μην ^{υ'}₉

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας ^{υ'}₉

Ἀσματικόν. ^χ

Α γι ι ι ος ο Θε ε ο ος ^{ν'}₂₂ Α α α α

γι ι ος Ι ι σχυ υ υ ρος ^{υ'}₉ Α γι ος Α α α

θα να α τος ε ε λε η η σο ο ον η η η η μα

α α ας ^{υ'}₉

Α να στα ας εκ τϑ μνη μα τος και τα δε

σμα δι αρ ρη η ξας τϑ α α δου ^{ν'}₂₂ ε λυ σασ το κα τα

κρι μα τϑ θα να τϑ Κυ ρι ε ^{υ'}₉ πα αν τας εκ των πα

γι ι δων τϑ εχ θρϑ ρυ σα μενος ^{υ'}₉ εμ φα νι σας σε

αυ τον τοις Α πο στο λοις σου ^{ν'}₂₂ ε ξα πε στει λας αυ

τϑς ε πι το κη ρυ γ μα' ^{υ'}₉ και δι αυ των την ει ρη

νην πα ρε σ χε σ τη οι κου με ε νη μο ο νε ε πο λυ ^χ ε

λε ε ε ε ε ε

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ ἑξαπλᾶ.

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος ᾠδὴ Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ν_{δλ}

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον ^ε_{γλ}

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον ^Δ_{δλ}

Κυ ρι ε Ε λε η σον ^Γ_{δλ}

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ^Π_{δλ}

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ν_{δλ}

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρβ' (102).

Ἦχος ^Δ_{δλ} Δι - θ

Στίχ. α'. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου ^Δ_{δλ} Σω τε ε ερ

σω σον η μας ^Δ_{δλ}

Στίχ. β'. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου ^Δ_{δλ} Σω τε ε ερ

σω σον η μας ^Δ_{δλ}

Στίχ. γ'. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου ^Δ_{δλ} Σω τε ε ερ

σωσον η μας

Στίχ. δ'. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβυταῖς τῆς Θεοτοκου Σωτεεεεε

σωσον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβυταῖς τῆς Θεοτοκου Σωτεεεεε

σον η μα αας

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρμε' (145).

Στίχ. α'. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σωσον η μας Υι εε Θεου ο ανα

σας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλλη λυ ρι α

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σωσον η μας Υι εε Θεου ο ανα

σας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλλη λυ ρι α

Στίχ. γ'. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σωσον η μας Υι εε Θεου ο ανα

σας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλλη λυ ρι α

Στίχ. δ'. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
 ςας εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλ λη λθ ς ι α
 Δόξα Πατρί και Υἱῷ και Ἄγιῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας τῶν αι ω
 νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τῶ Θε ου α
 θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι
 α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη ναι
 εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει παρ
 θε ν8 Μα ρι ι ας α τρε πτω σε ναν θρω πη σας
 σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τῶ θα να
 τον πα τη η σας εις ὧν της α γι ας Τρι α
 α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τῶ Πα τρι και
 τῶ Ἄ γι ῳ Πνε ευ μα τι σω σον η μα α ας

Ἀντίφωνον Γ'. Ψαλμὸς ριζ' (117).

Ἦχος π̣ᾳ̣ Κε δ

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Τ^{Κε} ον συ να ναρχον λο γον Πα τρι και Πνευ μα τι ^{u q} τον
 εκ Παρ θε νου τε χθεν τα εις σω τη ρι αν η μων
 α νυ μνη σω μεν πι στοι και προ σκυ νη σω μεν ^{u q} ο τι
 ηυ δο κη σε σαρ κι α νελ θειν εν τω σταυ ρω και θα
 να τον υ πο μει ναι ^{u q} και ε γει ραι τους τεθ νε
 ω ω τας εν τη εν δο ξω α να στα σει αυ του ^{u q}

Στίχ. β΄. Είπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Τ^{Κε} ον συ να ναρχον λο γον Πα τρι και Πνευ μα τι ^{u q} τον
 εκ Παρ θε νου τε χθεν τα εις σω τη ρι αν η μων
 α νυ μνη σω μεν πι στοι και προ σκυ νη σω μεν ^{u q} ο τι
 ηυ δο κη σε σαρ κι α νελ θειν εν τω σταυ ρω και θα
 να τον υ πο μει ναι ^{u q} και ε γει ραι τους τεθ νε
 ω ω τας εν τη εν δο ξω α να στα σει αυ του ^{u q}

Στίχ. γ΄. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Τ^{Κε} ον συ να ναρχον λο γον Πα τρι και Πνευ μα τι ^{u q} τον
 εκ Παρ θε νου τε χθεν τα εις σω τη ρι αν η μων

 α νυ μνη σώ μεν πι στοι και προ σκυ νη σώ μεν ^{u q} ο τι

 ηυ δο κη σε σαρ κι α νελ θειν εν τω σταυ ρω και θα

 να τον υ πο μει ναι ^{u q} και ε γει ραι τους τεθ νε

 ω ω τας εν τη εν δο ξω α να στα σει αυ του ου

 ου ου ^{u q}

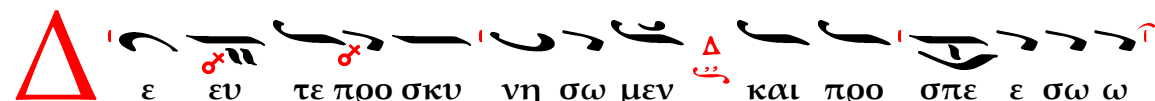
* * *

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

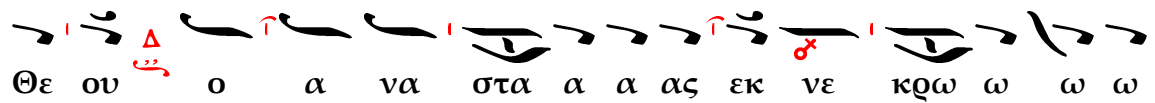
Εισοδικόν. Ἦχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, φάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι - θ

 ε ευ τε προ σκυ νη σώ μεν ^Δ και προ σπε ε σω ω

 μεν Χρι στω ω ω ω ⁷ σω σον η μα ας Υι ε ε

 Θε ου ^Δ ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω ω

 ων ⁷ ^Δ

ὁ β΄ χορός:

 ψαλλον τας σοι αλ λη λϑ ς ι α ^Δ

* * *

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

(φάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ἦχος Κε ς

Tον συ να ναρχον λο γον Πα τρι και Πνευ μα τι ^{u q} τον

εκ Παρ θε νου τε χθεν τα εις σω τη ρι αν η μων
 α νυ μνη σω μεν πι στοι και προ σκυ νη σω μεν ο τι
 ην δο κη σε σαρ κι α νελ θειν εν τω σταυ ρω και θα
 να τον υ πο μει ναι και ε γει ραι τους τεθ νε
 ω ω τας εν τη εν δο ξω α να στα σει αυ του

Εἶτα τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἦχος π̣δ̣ Γα ρ

Α γι οι Α ναρ γυ ροι και αι θα αυ μα του ρ
 γοι ε πι σκε ε ψα σθε τας ασ θε νει ας η
 μων δω ρε αν ε λα βε τε δω ρε α αν δο ο
 τε η μιν

Κοντάκιον τῆς Κυριακῆς Τελώνου-Φαρισαίου.

(φάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλείτουργον)

Ἐπεφάνης σήμερον. Ἦχος π̣δ̣ Βου ς

Φ α ρι σαι ς φυ γω μεν υ ψη γο ρι ι ι
 ι ι αν και Τε λω ν μα θω μεν το τα πει νον
 εν στε ναγ μοις προς τον Σω τη ρα κραυ γα ζον τε
 λα θι μο νε η μι ιν ευ δι α αλλα α κτε

Τρισάγιον Κυριάκου Ἰωαννίδου τοῦ "Καλογήρου".

Ἦχος Πάϛ

A μη η η ην Ἀ γι ος ο Θε ε ε ος Ἀ α
γι ος Ἰ σχυ υ υ ρος Ἀ γι ι ο ος α α θα
α να α το ο ος Ε λε ε ε η η η σον η η
η μας

Τὸ τρίτον.

A α γι ος ο ο Θε ε ε ος
Ἀ α α γι ος Ἰ σχυ υ υ ρος Ἀ γι ι ο
ος α α θα α να α το ο ος Ε λε ε ε η η η
σον η η η μας

Δ ο ξα Πα τρι ι ι ι και αι Υι υι υι ω και
Ἀ γι ι ι ω ω ω Πνε ευ μα α α τι

K αι νυ υ υ νν και αι α α α ει και ει εις
τες αι αι ω ω νας των αι ω ω νων α α α
μην

A γι ι ο ος α α θα α να α το ο ος ε

λε ε ε η η η σο ον η η η μας

Δύναμις.

υε ε Δυ υ υ υ υ υ νά α α α μισ

A Πα α α α α α α α α γι Νη ι ι

Πα ι ι ι ι ι ι ι ι ι ιε α α α

α α α α α α Α γι ο ο ο ο ος ο Θε

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος

Κράτημα

T ο ο ο το ο ο ο ο το ο ο ο ο

ο το ο ο το ο ι το ο τε ε

ε ε τε ε ε ε ρι ε ρε ε ε ρι ρι ρε

ε ρε ε εμ τε ε ε ε ρι ρε ε ρι ρε

ου τε ε ε το ο ο ο το ο ο ο ο

ο το ο τε ε ε ε ρι ρε ε εμ ρι ρε

ρι ρε ρε εμ

O ο ο ο ο ο Θε ε ε ε ε ε ε ε

ε ο ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος

A

 α α α α α α α α α γι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ιε α α α

α α α α α Α γι ο ο ο ο ος Ι σχυ

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος

Κράτημα

T

 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

I

 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

Σ υ Κυ ρι ε φυ λα α ξαις η μας ^{ν'}₂₂ και δι α
τη ρη ησαις η μας ^{ν'}₂₂ α πο της γε νε α ας τα αυ
τη ης και εις τον αι ω να ^u₉

Στίχ. Σώσον με , Κύριε ὅτι ἐκλέλοιπεν ὄσιος ^u₉ ο τι ο λι
γω θη σαν αι α λη θει αι ⁷_χ^{ν'}₂₂ α πο των υι ω ω ν των
αν θρωπων ^u₉

Σ υ Κυ ρι ε φυ λα α ξαις η μας ^{ν'}₂₂ και δι α
τη ρη ησαις η μας ^{ν'}₂₂ α πο της γε νε α ας τα αυ
τη ης και εις τον αι ω να ^u₉

Στίχ. Κύκλω οἱ ἄσεβεῖς περιπατοῦσι ^u₉ κα τα το υ ψος σθ
ε πο λυ ω ρη σας ^{ν'}₂₂ τς υι 8 ς των αν θρωπων ^u₉

Σ υ Κυ ρι ε φυ λα α ξαις η μας ^{ν'}₂₂ και δι α
τη ρη ησαις η μας ^{ν'}₂₂ α πο της γε νε α ας τα αυ
τη ης και εις τον αι ω να α α α ⁷_α⁷_α^u₉

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης·

Πρὸς Τιμόθεον Β΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

(Β΄ Τιμ. γ΄ 10-15)

Τέκνον Τιμόθεε, παρηκολούθηκάς μου τῇ διδασκαλίᾳ, τῇ ἀγωγῇ, τῇ προθέσει, τῇ πίστει, τῇ μακροθυμίᾳ, τῇ ἀγάπῃ, τῇ ὑπομονῇ, τοῖς διωγμοῖς, τοῖς παθήμασιν, οἷά μοι ἐγένετο ἐν Ἀντιοχείᾳ, ἐν Ἰκονίῳ, ἐν Λύστροις· οἷους διωγμοὺς ὑπήνεγκα· καὶ ἐκ πάντων με ἐρρύσατο ὁ Κύριος. Καὶ πάντες δὲ οἱ θέλοντες εὐσεβῶς ζῆν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ διωχθήσονται. Πονηροὶ δὲ ἄνθρωποι καὶ γόητες προκόψουσιν ἐπὶ τὸ χειρὸν, πλανῶντες καὶ πλανώμενοι. Σὺ δὲ μένε ἐν οἷς ἔμαθες καὶ ἐπιστώθης, εἰδὼς παρὰ τίνος ἔμαθες, καὶ ὅτι ἐκ βρέφους τὰ ἱερά γράμματα οἶδας, τὰ δυνάμενά σε σοφίσαι εἰς σωτηρίαν, διὰ πίστεως τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

Ἀλληλούϊα (γ). Ἦχος πλ. α'. (Ψαλμὸς πη').

Ἦχος Πά φ

A λλη λϑ ï ï α $\frac{1}{9}$ A λλη η λϑ ϑ ϑ
 ϑ ϑ ï ï ï ï α $\frac{1}{9}$ A α α λλη λϑ ϑ
 ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ï ï α $\frac{1}{9}$
Χ Τα ε λε η σϑ Κυ ρι ε εις τον αι ω να
 α σομαι Δ εις γε νε αν και γε νε αν α πα
 γγε λω την α ληθει **Χ** α α αν σϑ Δ εν τω στο μα
 τι ι ι ι ι μϑ $\frac{1}{9}$

A λλη λϑ ï ï α $\frac{1}{9}$ A λλη η λϑ ϑ ϑ
 ϑ ϑ ï ï ï ï α $\frac{1}{9}$ A α α λλη λϑ ϑ
 ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ï ï α $\frac{1}{9}$
Χ Ο τι ει πας εις τον αι ω να ε λε ος οι

 κο δο μη θη σε ται ^Δ₂₂ εν τοις ου ρα νοις ε τοιμα

 σθη σε ται ^Χ₂₂ η α λη θει α α α α σ ^π₉
A

 λλη λ ₈ ι ι α ^π₉ Α λλη η λ ₈ ₈

₈ ₈ ι ι ι ι α ^π₉ Α α α λλη λ ₈ ₈

₈ ₈ ₈ ₈ ₈ ι ι ^Χ α α α α α α ^π₉

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς ΙΓ' Λουκᾶ

(παραβολή τελώνου καὶ φαρισαίου)

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶ (ιη' 10-14).

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἄνθρωποι δύο ἀνέβησαν εἰς τὸ ἱερὸν προσεύξασθαι, ὁ εἷς Φαρισαῖος καὶ ὁ ἕτερος τελώνης. Ὁ Φαρισαῖος σταθεὶς πρὸς ἑαυτὸν ταῦτα προσηύχετο· Ὁ Θεός, εὐχαριστῶ σοι ὅτι οὐκ εἰμι ὡσπερ οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων, ἄρπαγες, ἄδικοι, μοιχοί, ἢ καὶ ὡς οὗτος ὁ τελώνης· νηστεύω δις τοῦ σαββάτου, ἀποδεκατῶ πάντα ὅσα κτῶμαι. Καὶ ὁ τελώνης μακρόθεν ἐστῶς οὐκ ἤθελεν οὐδὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς εἰς τὸν οὐρανὸν ἐπάραι, ἀλλ' ἔτυπεν εἰς τὸ στήθος αὐτοῦ λέγων· Ὁ Θεός, ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ. Λέγω ὑμῖν, κατέβη οὗτος δεδικαιωμένος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἢ ἐκεῖνος· ὅτι πᾶς ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται, ὁ δὲ ταπεινῶν ἑαυτὸν ὑψωθήσεται.

Ἦχος ²² Δι ^σ

Δ ο ξα α σοι ^Δ₂₂ Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι

 ι ε ε ε ε ε ^Δ₂₂ δο ο ο ο ο ο ο ξα α

 σοι οι οι οι ^Δ₂₂

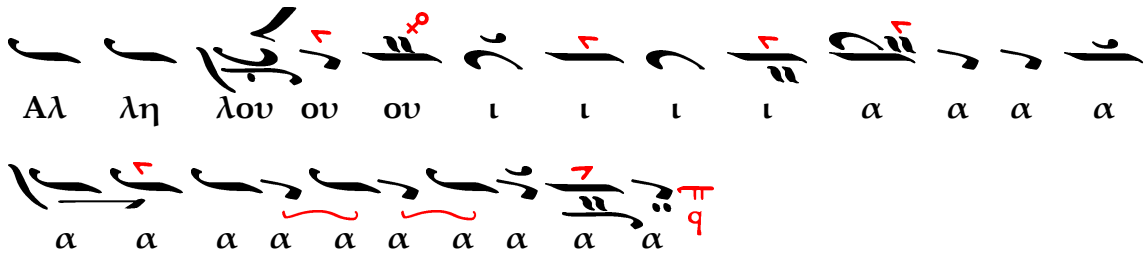
ΧΕΡΟΥΒΙΚΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΠΕΤΡΟΥ ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΟΥ

Τῆ Παρασκευῆ.

Ἦχος π̣ᾠ Πα ϕ

Ο Πα Μ Πα
 ι τα α α α α α α α Χε ε ε
Νη Πα
 ε ε ρου ου ου ου χε ε ρου ου βι ι ι ι ι
Κε
 η ι ι ι ι ι ι ι μ μ υ υ υ στι ι ι ι ι
Πα
 ι κω ω ως ει κο νι ι ι ι ι ι
 ει κο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ζο ο ει κο ο ο νι ι ι ι ι ι
 ζον τε ε ε ες και αι αι αι αι αι τη η η η
 ζω ω ω ω ω ω ω ο ο ποι οι οι οι οι
Δι Πα Δι
 οι οι οι οι ζω ο ποι ω ω ω ω ω ω Τρι α
 α α α α α α α α α α α δι ι
Πα Δι
 ι τον τρι ι σα α α α α α γι ι ι η ι
Πα
 ι ον υ υ η υ υ υ μνον προ ο ο ο ο ο
 σα α α α α α α α α υ μνον προ σα
 α α α α α α α α α α α α δο ο

υ υ μνον προ ο σα α α α α δον τε ε ε ε ε
 πα σαν την βι ω ω τι κη η η η η η η η η η η
 ην α πο θω ω ω ω με θα α α με ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρι ι ι
 ι ι με ε ε ε ε ε ρι μνα α α αν
Ως τον Βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε α α α
 των ο ο ο ο ο λων υ πο δε ε ξο ο ο
 ο ο ο ο ο ο ο υ πο ο δε ξο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ο ο ο ο ο με ε υ πο δε ε
 ξο ο ο ο ο ο με νοι οι οι οι Ταις α γγε λι
 και αι αι αι λαι αι αις α ο ρα α α α α α
 α τω ω ως δο ρυ φο ο ρου με ε νο ο ον τα
 α α α α α α α α α α α α α ξε ε
 ε ε ε τα α α α α α α ξε σι ι ι ιν

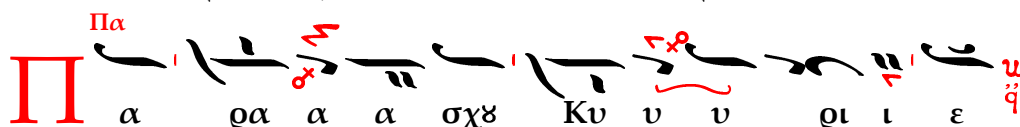
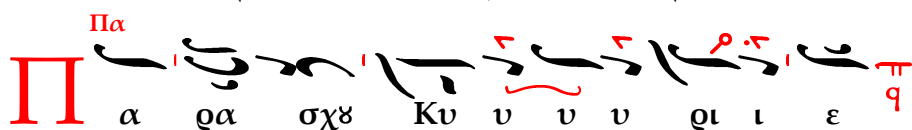
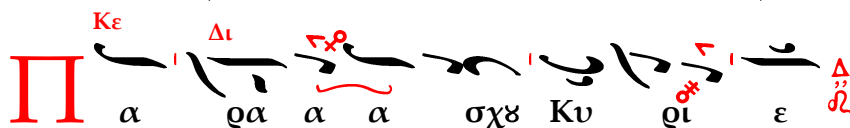
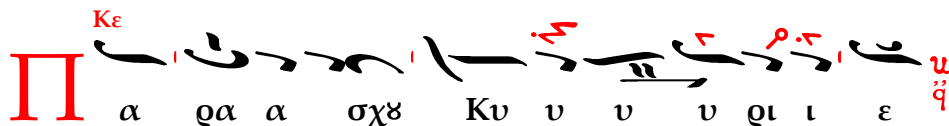
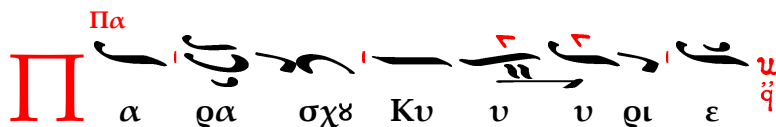
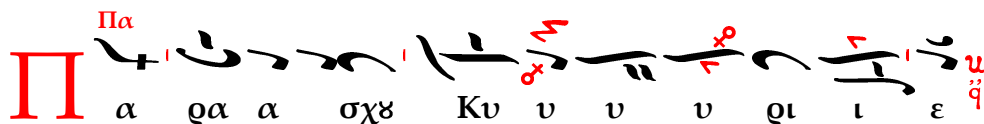
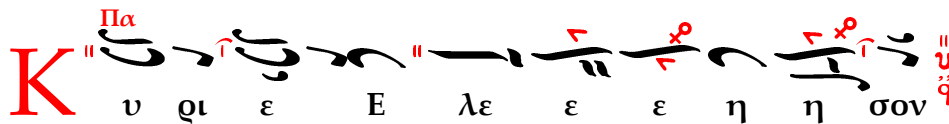
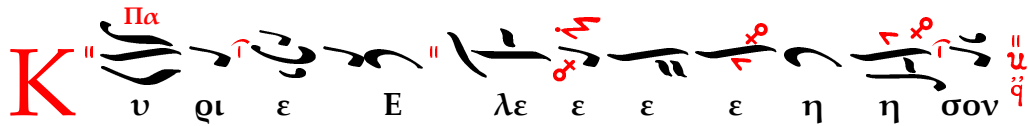

Ἐξήγηση Ἰωάννη Ἀρβανίτη.

(C) 2009 Ἰωάννης Ἀρβανίτης. Ἐπιτρέπεται ἐλεύθερα ἡ χρήση στίς Ἱερές Ἀκολουθίες τῆς Ἐκκλησίας. Γιὰ κάθε ἄλλη χρήση ἀπαιτεῖται ἡ ἄδεια τοῦ ἐξηγητοῦ.

Λειτουργικά παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου τοῦπίκλην Ἀρβανίτη.

Ἦχος Πά ρ

^{Πα}
Σ οι οι Κυ υ ρι ε ἦ
^{Πα}
Σ οι Κυ ρι ι ε
^{Πα}
Κ αι τω Πνευ μα τι ι ι σθ
^{Πα}
Α γα πη η σω σε Κυ υ υ ρι ε
η η ι σχυς μθ ^{Κε} Κυ ρι ος ^{Δι} στε ρε ω μα
^{Πα}
α α α α μθ και κα τα φυ γη η μθ και ρυ
υ υ υ υ υ υ στης μθ
^{Πα}
Π α τε ε ρα Υι ο ον και Α γι ον Πνευ
^{Κε} μα Τρι α δα ο μο θ θ θ ^{Δι} σι ι ον
^{Πα}
και α χω ω ω ω ω ω ρι στον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται

τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

* * *

Ε^{Πα} λε ον ει ρη η νησθυ σι ι αν αι νε σε
 ως

Κ^{Πα} αι με τα του Πνε ευ μα τος σθ

Ε^{Κε} χο μεν προς τον ^{Δι} Κυ υ υ ρι ι ον

Α^{Πα} α ξι ον και δι ι ι ι ι ι ι
 και ον

Α^{Πα} γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ι ος

Σα βα ωθ πλη ρης ο ου ρα α νος και η

γη της δο ξης σου ω σαν να εν τοι οις υ ψι

ςοις ^{Κε} ευ λο γη με νος ο ^{Δι} ερ χο ο ο με ε

νος ^{Πα} εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ου ω σαν

να α α ο εν τοις υ ψι ι ι ι ι
ι ι σοις

A Πα α α μην

A Πα α α α μη ην

Σ Πα ε ε υ μνϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ μεν σε

Κε Ευ λο γϝ ϝ μεν σοι ευ χα ρι στου μεν Κυ

υ υ ρι ι ε και δε ε ο ο ο με

Δι θα α α α α σου Πα ο Θε ο ο ο ο ο

ο ος η μων

(β' Νοεμβρίου , α 345' , I.A.)

Ἄξιον ἐστὶ , κατὰ τὸν δρόμον τῶν Εὐλογηταρίων , παρ' ἐμοῦ
Ἰωάννου τοῦ πίκλην Ἀρβανίτη.

Ἦχος Πά φ

A Πα ξι ον ε στι ιν ως α α λη η θω ω ως

μα κα ρι ι ι ι ζειν σε ε ε την Θε ε ο

ο το ο ο κον τη ην α ει μα α κα α α ρι

ι στο ον και πα α να μω ω ω μη τον και

Μη τε ε ρα του ου Θε ου ου η η μω ω ων

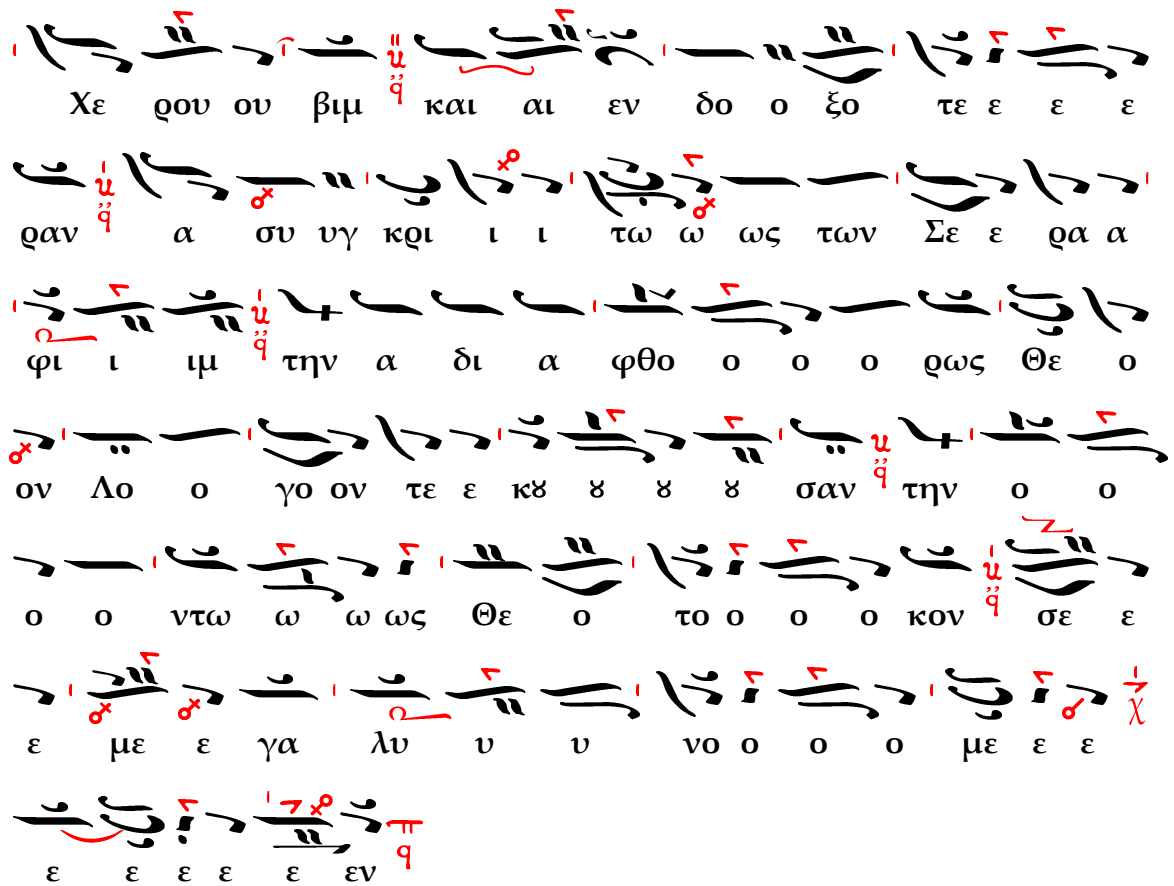
τη ην τι μι ω ω τε ε ε ρα αν των Χε ε ρου
 βι ι μι και αι ε ε εν δο ξο τε ε ε ε ραν
 α συ γ κρι ι ι ι τω ως των Σε ε ρα α φι ι μι
 τη ην α δι α α φθο ο ο ρω ως Θε ο ο ο ο ν
 Λο ο γο ο ν τε ε κου ου ου σαν την ο ο ο ο ν
 τω σ Θε ο το ο ο κον σε ε ε ε με γα
 λυ υ νο με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 εν

(β' Νοεμβρίου , α 345' , I.A.)

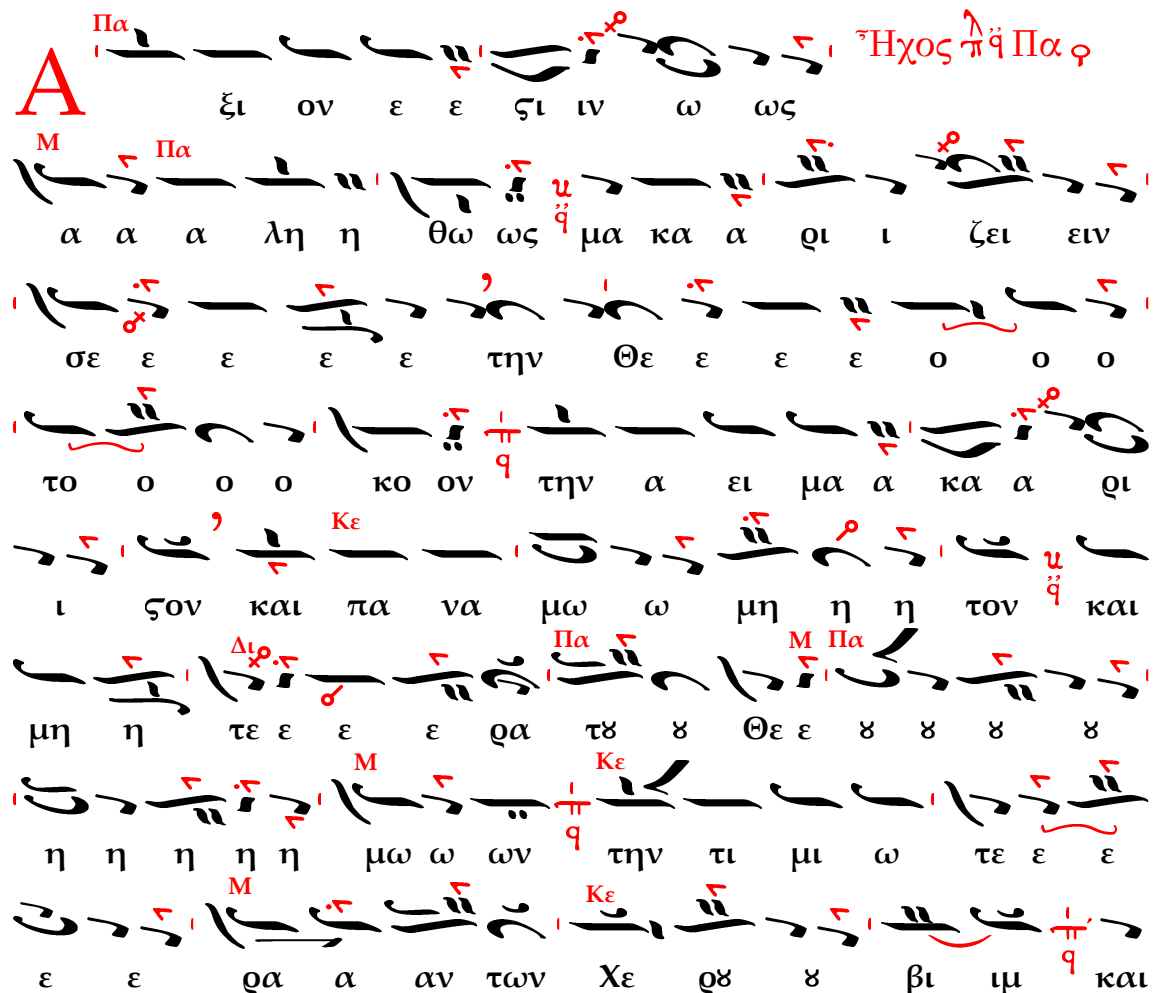
Ἄξιον ἐστίν , Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Πα φ

Α ξι ο ν ε στι ι ν ω ως α λη η θω ως
 μα κα α ρι ζει ει ν Σε ε ε την Θε ε ο ο
 το ο ο ο κο ο ο ν την α ει μα κα α ρι
 στο ο ν και πα α να μω μη η η τον και Μη
 η τε ε ε ρα α α τ ε ε Θε ε ου η η μω ω
 ω ν την τι μι ω τε ε ε ε ραν τω ω ω ν

 Χε ρου ου βιμ και αι εν δο ο ξο τε ε ε ε
 ραν α συ υγ κρι ι ι τω ω ως των Σε ε ρα α
 φι ι ιμ την α δι α φθο ο ο ο ρως Θε ο
 ον Λο ο γο ον τε ε κϛ ϛ ϛ ϛ σαν την ο ο
 ο ο ντω ω ω ως Θε ο το ο ο ο κον σε ε
 ε με ε γα λυ υ υ νο ο ο ο με ε ε
 ε ε ε ε ε εν

Ἄξιον ἔστιν, τὸ λεγόμενον Πατριαρχικόν, ὡς γράφεται ὡς φάλλεται παρ' ἐμοῦ, Ἰωάννου. (κα' Σεπτεμβρίου, βη', Ι.Α.)

Α ξι ον ε ε σι ιν ω ως
Μ α α α λη η θω ως μα κα α ρι ι ζει ει ν
 σε ε ε ε ε την Θε ε ε ε ο ο ο
 το ο ο ο κον την α ει μα α κα α ρι
Κε ι ζον και πα να μω ω μη η η τον και
Δι μη η τε ε ε ε ρα τϛ ϛ Θε ε ϛ ϛ ϛ ϛ
Μ η η η η η μω ω ων την τι μι ω τε ε ε
Κε ε ε ρα α αν των Χε ρϛ ϛ βι ιμ και

εν δο ξο τε ε ε ε ε ραν α συ υγ κρι ι
 ι ι τω ως των Σε ε ε ε ρα α α α
 φι ι μι την α δι α α φθο ο ο ο ρως
 Θε ον Λο ο ο ο ο γο ον τε ε ε κϛ ϛ ϛ
 ϛ ϛ σα α αν τη ην ο ον τω ως Θε ο ο το ο
 ο κο ον σε ε ε ε με γα α λυ υ υ υ νο
 ο ο ο ο με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε εν

Κοινωνικόν. Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος Πάϛ

A ι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
 χαι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι χαι αι αι
 αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
 αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
 αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
 αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει χει ει ει ει ει

λιε λιε ρα α ρα λιε τε ε λιε ρα λιε λιε ρα ρα α
 λιε λιε λιε ρα ρα λιε ε λιε ρα α λιε λιε ρα λιε ρα
 ε λιε ρα α α ρα λιε ε Α α αλ λη λθ
 ς ς ς ς ι α α α α α α α α α α
 α α α α α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο
 μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι ςιν α λη
 θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νθ ς ς ς
 τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
 ως οσ Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο
 ξαν ο τι η ξι ω σας η μας των α
 γι ων οσ με τασ χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η

με εραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σα
Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη
λυ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με
νον α πο τϛ νυν και ε ως τϛ αι ω ω νος (δισ)
Τ ο ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη με
ε ε ε ε νο ο ο ο ν α πο τϛ νυν και ε ως τϛ
αι ω ω νο ο ο ς